

Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

► **B**

DIREKTIVA SVETA

z dne 20. decembra 1968

o obveznosti držav članic EGS glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov

(68/414/EGS)

(EGT L 308 , 23.12.1968, s. 14)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► <u>M1</u>	Council Directive of 19 December 1972 (*)	L 291	154	28.12.1972
► <u>M2</u>	Direktiva Sveta 98/93/ES z dne 14. decembra 1998	L 358	100	31.12.1998

(*) Ta akt ni bil nikoli objavljen v slovenščini.

DIREKTIVA SVETA**z dne 20. decembra 1968****o obveznosti držav članic EGS glede vzdrževanja minimalnih zalog
surove nafte in/ali naftnih derivatov**

(68/414/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti
in zlasti člena 103 člena Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾;

ker postajajo uvožene količine surove nafte in naftnih derivatov vedno pomembnejše pri preskrbi z energijo v Skupnosti; ker lahko vsaka težava, četudi prehodne narave, ki pripelje do zmanjšane dobave teh proizvodov iz tretjih držav, povzroči resne motnje v gospodarskem delovanju Skupnosti; ker mora biti Skupnost zato sposobna, da v takšnem primeru izniči ali vsaj omili negativne posledice;

ker lahko kriza v zagotavljanju dobav nastopi nepričakovano in je zato potrebno, da se nemudoma uvedejo potrebni ukrepi za soočenje z morebitnim pomanjkanjem;

ker je treba v ta namen s pomočjo oblikovanja in vzdrževanja minimalnih zalog najpomembnejših naftnih derivatov zvišati varnost pri preskrbi s surovo nafto in naftnimi derivati držav članic;

ker nacionalna proizvodnja sama prispeva k varnosti preskrbe; ker proizvodni pogoji v Skupnosti in s tem povezana večja varnost v preskrbi upravičujejo možnost, da države članice breme vzdrževanja zalog naložijo na uvoz,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. Države članice sprejmejo ustrezne zakone in druge predpise, da s pridržkom določb člena 7 na ozemlju Evropske skupnosti ves čas vzdržujejo svoje zaloge naftnih derivatov na ravni, ki pri vsaki kategoriji naftnih derivatov, naštetih v členu 2, ustreza povprečni dnevni domači porabi najmanj 90 dni v preteklem koledarskem letu iz člena 4.

2. Tisti del domače porabe, ki se pokrije z naftnimi derivati, proizvedenimi v zadevni državi članici, se lahko odšteje v višini največ 25 % od omenjene porabe. O notranji razporeditvi rezultata takšnega odbitka odloči zadevna država članica.

Člen ► M2 2 ◄

Izračun domače porabe temelji na naslednjih kategorijah proizvodov:

- motorni bencin in letalsko gorivo (letalski bencin in gorivo za reaktivne motorje na osnovi bencina),
- plinsko olje, dizelsko gorivo, kerozin in gorivo za reaktivne motorje na osnovi kerozina,
- kurilna olja.

⁽¹⁾ UL 20, 6.2.1965, str. 330/65.

▼ **M2**

Preskrbe morskih plovil z gorivom se ne vključijo v izračun domače porabe.

Člen 3

1. Če bi prišlo do težav pri dobavah nafte, so zaloge, vzdrževane skladno s členom 1, v celoti na razpolago državam članicam. Države članice si zagotovijo ustrezna pooblastila za nadzor nad črpanjem zalog v takih okoliščinah.

V odsotnosti takih okoliščin države članice zagotovijo razpoložljivost in dostopnost teh zalog ter vzpostavijo način, ki omogoča identifikacijo, evidentiranje zalog ter nadzor nad njimi.

2. Države članice zagotovijo poštene in nediskriminacijske pogoje pri dogovorih o skladiščenju zalog.

Stroški vzdrževanja zalog iz člena 1 so pregledno opredeljeni. V zvezi s tem lahko države članice sprejmejo ukrepe za pridobitev ustreznih informacij o stroških z zalogami iz člena 1 in omogočijo zainteresiranim strankam dostop do teh informacij.

3. Za izpolnitev zahtev iz odstavkov 1 in 2 se države članice lahko odločijo za organ ali subjekt, ki bo odgovoren za vzdrževanje celotne ali delne zaloge.

Dve ali več držav članic se lahko odloči za skupen organ ali subjekt za vzdrževanje zalog. Tedaj so skupno odgovorne za izpolnjevanje obveznosti iz te direktive.

Člen 4

Države članice predložijo Komisiji statistični povzetek, izdelan na podlagi členov 5 in 6, s prikazom obstoječih zalog na koncu meseca in navedbo števila dni povprečne porabe v preteklem koledarskem letu, ki jo te zaloge predstavljajo. Ta povzetek morajo države članice predložiti najkasneje 25. dan naslednjega meseca, ki sledi mesecu, o katerem je treba poročati.

Obveznost držav članic glede vzdrževanja zalog temelji na domači porabi predhodnega koledarskega leta. Na začetku vsakega koledarskega leta morajo države članice ponovno izračunati obvezne zaloge, in sicer najkasneje do 31. marca vsako leto, in zagotoviti čim hitrejšo uskladitev z novimi obveznostmi, vsekakor najpozneje do 31. julija vsako leto.

V statističnem povzetku je treba o zalogah goriva kerozinskega tipa za reaktivna letala poročati ločeno, v kategoriji II.

Člen 5

Zaloge, ki jih je treba vzdrževati skladno s členom 1, se lahko vzdržujejo v obliki surove nafte in polizdelkov ter tudi v obliki končnih proizvodov.

V statističnem povzetku zalog, predvidenem v členu 4, se končni proizvodi računajo glede na njihovo dejansko tonažo; surova nafta in polizdelki se računajo:

- sorazmerno količinam za posamezno kategorijo derivatov, ki so bile proizvedene v rafinerijah zadevne države v predhodnem koledarskem letu, ali
- na podlagi proizvodnih programov rafinerij zadevne države za tekoče leto, ali
- na podlagi razmerja med celotno količino derivatov, proizvedenih v predhodnem koledarskem letu v zadevni državi, za katere velja obveznost vzdrževanja zalog, in celotno količino surove nafte, porabljene v istem letu; zgoraj navedeno velja le do 40 % skupne obveznosti za prvo in drugo kategorijo (bencin in plinska olja) in največ do 50 % za tretjo kategorijo (kurilna olja).

▼ **M2**

Sestavine mešanic, kadar se uporabljajo za predelavo v končne proizvode, navedene v členu 2, lahko nadomestijo proizvode, za izdelavo katerih so namenjene.

▼ **B***Člen 6*▼ **M2**

1. Pri izračunu obsega minimalnih zalog v skladu s členom 1, so v statistični povzetek vključene le tiste količine zalog, ki se vzdržujejo skladno s členom 3(1).

2. Za izvajanje te direktive se v okviru meddržavnih sporazumov zaloge lahko oblikujejo znotraj ozemlja države članice za račun podjetij ali organov/subjektov, ki imajo sedež v drugi državi članici. Odločitev, ali se del zalog države članice skladišči izven državnega ozemlja, mora sprejeti vlada zadevne države članice.

V takšnih primerih država članica, na ozemlju katere se v okviru takšnega sporazuma nahajajo te zaloge, ne sme nasprotovati prenosu teh zalog v drugo državo članico, za račun katere se na podlagi takega sporazuma zaloge hranijo; ta država vzdržuje nadzor nad temi zalogami skladno s postopkom, določenim v tem sporazumu, vendar jih ne vključi v svoj statistični povzetek. Država članica, za katerose zaloge vzdržujejo, jih lahko vključi v svoj statistični povzetek.

V takšnih primerih vsaka država članica pošlje Komisiji skupaj s statističnim povzetkom, predvidenim v členu 4, poročilo o zalogah, ki jih vzdržuje na svojem ozemlju v korist druge države članice, prav tako pa tudi o zalogah, ki jih druge države članice vzdržujejo v njeno korist. V obeh primerih je treba v poročilu navesti prostor za skladiščenje in/ali podjetja, ki vzdržujejo zaloge, količine in kategorijo skladiščenih proizvodov ali surove nafte.

Osnutke sporazumov, omenjenih v prvem pododstavku, se pošlje Komisiji, ki lahko svoje pripombe posreduje prizadetim vladam. Ko so sporazumi podpisani, se o tem obvesti Komisijo, ki o njih seznani tudi druge države članice.

Sporazumi morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- nanašati se morajo na surovo nafto in vse naftne derivate, ki jih zajema ta direktiva,
- opredeliti morajo pogoje in načine vzdrževanja zalog s ciljem zagotoviti nadzor nad temi zalogami in njihovo razpoložljivost,
- določati morajo postopke za preverjanje in identifikacijo predvidenih zalog, med drugimi tudi načine za izvajanje inšpekcij ter sodelovanje pri inšpekcijah,
- praviloma morajo biti sklenjeni za neomejeno obdobje,
- če sporazum predvideva možnost enostranskega prenehanja, mora biti v njem navedeno, da ta možnost v času krize s preskrbo ne velja in da je treba Komisijo vedno predhodno obvestiti o vsaki prekinitvi sporazuma.

Kadar zaloge, ki se oblikujejo na podlagi takšnih sporazumov, niso last podjetja ali organa/subjekta, ki ima obveznost vzdrževanja zalog, temveč jih za to podjetje ali organ/subjekt vzdržuje drugo podjetje ali organ/subjekt, morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- upravičeno podjetje ali organ/subjekt mora imeti pogodbeno pravico za nakup teh zalog v času trajanja pogodbe; zainteresirane stranke morajo imeti sklenjen dogovor o metodologiji določanja cen za takšen nakup,
- najkrajše obdobje za takšno pogodbo je 90 dni,
- prostor skladiščenja in/ali podjetja, ki vzdržuje zaloge za upravičeno podjetje ali organ/subjekt, pa tudi količina in kategorija derivatov ali surove nafte, ki je uskladiščena na tem prostoru, morajo biti podrobno navedene,

▼ M2

- podjetje ali organ/subjekt, ki vzdržuje zaloge za upravičeno podjetje ali organ/subjekt, mora ves čas trajanja pogodbe zagotavljati, da so zaloge tudi dejansko na razpolago upravičenemu podjetju ali organu/subjektu,
- podjetje ali organ/subjekt, ki vzdržuje zaloge za upravičeno podjetje ali organ/subjekt, mora biti pod jurisdikcijo države članice, na katere ozemlju se zaloge nahajajo, v obsegu pravnih pooblastil za nadzor in verifikacijo obstoja zadevnih zalog, ki jih ima ta država članica.

▼ B

3. S pridržkom določb odstavka 1 se lahko med zaloge šteje naslednje:

- tovor na tankerjih, ki so prispeli v pristanišče za raztovarjanje po končanju pristaniških formalnosti,
- količine, skladiščene v pristaniščih za razkladanje,
- količine v rezervoarjih na začetku naftovoda,
- količine v rezervoarjih rafinerij razen količin, ki so v cevovodih in napravah za predelovanje,
- zaloge, uskladiščene v rafinerijah ter v uvoznih, skladiščnih in trgovskih podjetjih na debelo,
- zaloge, ki so v skladiščih velikih potrošnikov in ki ustrezajo nacionalnim predpisom o obveznem vzdrževanju stalnih zalog,
- zaloge, ki so na baržah in ladjah za obrežno plovbo pri prevozu znotraj nacionalnih meja in jih lahko nadzorujejo pristojni organi ter so nemudoma na voljo.

▼ M2

Posledično to pomeni, da morajo biti iz statističnega povzetka izključeni zlasti: domača surova nafta, ki še ni pridobljena na naftnih poljih; zaloge, namenjene oskrbi morskih plovil; pošiljke v neposrednem tranzitu razen zalog iz odstavka 2; količine, ki so v naftovodih, cestnih in železniških cisternah, v rezervoarjih bencinskih servisov in pri manjših potrošnikih. Iz statističnega povzetka se morajo nadalje izključiti zaloge, ki so pri oboroženih silah, in zaloge, ki jih zanje hranijo naftne družbe.

Člen 6a

Države članice sprejmejo vse potrebne določbe in ukrepe za zagotovitev pravice do upravljanja z zalogami in nadzor nad njimi. Skladno z določbami te direktive vzpostavijo mehanizme za preverjanje zalog.

Člen 6b

Države članice določijo kazni za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev izvajanja teh določb. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

▼ B*Člen 7*

V primeru, da pri preskrbi z nafto v Skupnosti nastopijo težave, Komisija na zahtevo katere koli države članice ali na lastno pobudo organizira posvetovanje z državami članicami.

Države članice, razen v izjemnih primerih ali pri pokrivanju manjših krajevnih potreb, pred zgoraj predvidenim posvetovanjem ne sprostijo zalog do take mere, da bi te padle pod predpisano spodnjo mejo.

Države članice obvestijo Komisijo o vseh sproščenih količinah iz zalog in ji takoj, ko je mogoče, sporočijo:

- čas, ko so zaloge padle pod predpisano spodnjo mejo,
- vzroke za sprostitve zalog,
- ukrepe za dopolnitev zalog (če so bili uvedeni),
- po možnosti oceno predvidenega gibanja zalog v obdobju, ko so te manjše od predpisane spodnje meje.

▼B*Člen 8*

Zaloge se morajo v skladu z določbami te direktive oblikovati v najkrajšem možnem času od njene objave, vendar najpozneje do 1. januarja 1971. Države članice obvestijo Komisijo o sprejetih ukrepih v ta namen.

Člen 9

Ta direktiva je naslovljena na države članice.